

РОЗДІЛ 4.

Кримінальне право і кримінальний процес; кримінально-виконавче право і кримінологія; криміналістика; судова експертиза; оперативно-розшукова діяльність

УДК 351.746.2

DOI: 10.31732/ 2708-339X-2022-04-62-68

ФАКТОРИ, ЩО ОБУМОВЛЮЮТЬ РІВЕНЬ ВИКОРИСТАННЯ ТЕХНІЧНИХ ЗАСОБІВ В ДІЯЛЬНОСТІ ПРИВАТНИХ ДЕТЕКТИВІВ

Француз А.Й.,

Герой України, Заслужений юрист України, доктор юридичних наук, професор, професор кафедри державно-правових дисциплін, ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, вул. Табірна 30-32, 03113, Україна

e-mail: AnatoliyFJ@krok.edu.ua

[ORCID 0000-0003-2861-1252](https://orcid.org/0000-0003-2861-1252)

Йожиков С.Л.,

Здобувач вищої освіти ступеня «магістр», ВНЗ «Університет економіки та права «КРОК», м. Київ, вул. Табірна 30-32, 03113, Україна

e-mail.: yozhikov@krok.edu.ua

[ORCID 0000-0003-4476-7329](https://orcid.org/0000-0003-4476-7329)

FACTORS DETERMINING THE LEVEL OF USE OF TECHNICAL EQUIPMENT IN THE ACTIVITIES OF PRIVATE DETECTIVES

Frantsuz A.J.,

Hero of Ukraine, Honored lawyer of Ukraine, Doctor of Laws Sciences, Professor, Professor of Department of State Legal Disciplines, «KROK» University, Kyiv, st. Tabirna, 30-32, 03113, Ukraine,

tel.: (050) 33-944-02, e-mail.: AnatoliyFJ@krok.edu.ua

[ORCID 0000-0003-2861-1252](https://orcid.org/0000-0003-2861-1252)

Yozhykov S.L.

Master student «KROK» University, st. Tabirna, 30-32, 03113, Kyiv, Ukraine

tel.: (063)0736621, e-mail.: yozhikov@krok.edu.ua

[ORCID 0000-0003-4476-7329](https://orcid.org/0000-0003-4476-7329)

Анотація. В цій статті проведено аналіз факторів, що обумовлюють рівень використання технічного забезпечення приватними детективами в Україні та тенденції в цій сфері. Дана проблема в Україні є мало дослідженою. Будь який процес чи явище традиційно поділять на реактивну та проактивну частини. Реактивна частина – це коли учасник процесу займає реактивну позицію, тобто чекає ініціативи від інших та реагує на їхні дії. Проактивна частина – це коли суб'єкт правоохоронної діяльності займає активну позицію, тобто сам проявляє ініціативу. Відповідно, функції охорони правопорядку, наприклад, оперативно-розшукова, охоронна, виконавча можна умовно поділити на проактивну та реактивну частини. Образно кажучи, розвідка є проактивною функцією, а контррозвідка – реактивною. Держава делегувала приватному сектору частину своїх функцій з охорони правопорядку, але всі ці функції реактивні, тобто суб'єкти охоронної діяльності реагують на можливі прояви крадіїв, приватні виконавці виконують рішення суду, яке до того було прийняте, тощо. Із усіх функцій, які віддані державою на виконання приватним учасникам, тільки адвокати звинувачення мають проявляти проактивну позицію. Частиною правоохоронної діяльності, яка потребує активних дій є оперативно-розшукова діяльність. На сьогодні приватна детективна розшукова діяльність, аналог оперативно-розшукової діяльності підрозділів державних правоохоронних служб, не заборонена, але не регламентована і відсутня в правовому полі України. Це в свою чергу обумовлює рівень виконання такої функції приватними суб'єктами, в

тому числі і використання технічного забезпечення. Розглянуто можливість використання як наявність техзасобів, можливість використання, як доступ до навчання та підвищення кваліфікації користування техзасобами, можливість використання як правова основа для приватних детективів використовувати техобладнання в своїй роботі. Виявлено, що факторами використання приватними детективами техзасобів у своїй роботі є: можливість придбання та/або можливість дістатися до техзасобів, вміння використовувати або можливість навчання користуватися, правова та законодавча база такого використання. Виявлено, що два перші фактори – можливість придбати та кваліфікація користування наявні в Україні або в ближньому зарубіжжі. Дійсно, в РФ, де дозволено приватна детективна діяльність, а відповідно і виробництво необхідного обладнання, є достатньо різноманітних технічних апаратів та програмного забезпечення. З заходу, де нашими сусідами є Євросоюз, де також дозволено проводити розшукову діяльність приватними структурами, відповідно, теж обладнання в наявності в умовно-вільному (за відповідними документами) продажу. Проблема в Україні виникає з третім фактором – з правовою та законодавчою основою. З точки зору права, приватні суб'єкти не мають права проводити оперативно-розшукову діяльність, оскільки це порушує права громадян. З точки зору закону, існує ряд статей кримінального законодавства, які регламентують в тому числі і кримінальні реальні покарання для суб'єктів такого використання, а також тим, хто наважиться купувати, продавати, виготовляти обладнання, яке можна кваліфікувати як спеціальні технічні засоби. Відповідно, процедура та критерії визначення обладнання спеціальним технічним засобом розроблені і діють. Встановлено, що саме стан третього фактора не дає розвиватися приватній детективній діяльності в Україні і так буде до того часу, поки не буде прийнято дійсно дієвий та професійний закон про приватну детективну діяльність, який би регламентував права і обов'язки приватних детективів та законодавчі межі, в яких приватний детектив міг би кваліфіковано та якісно виконувати свої задачі. Досліджено та описано тенденції розвитку законотворення в частині закону про приватну детективну діяльність за роки з 2015 року до сьогодні.

Ключові слова: приватна детективна діяльність; технічні засоби, спеціальні технічні засоби, приватний детектив, функції; держава.

Формул: 0; рис.: 0; табл.: 0; бібл.: 10.

Annotation: This article analyzes the factors that determine the level of use of technical support by private detectives in Ukraine and trends in this area. This problem in Ukraine is poorly understood. Any process or phenomenon is traditionally divided into reactive and proactive parts. The reactive part is when the participant of the process takes a reactive position, ie waits for initiatives from others and reacts to their actions. The proactive part is when the subject of law enforcement takes an active position, ie he shows initiative. Accordingly, the functions of law enforcement, for example, operational and investigative, security, executive, advocacy can be divided into proactive and reactive parts. Figuratively speaking, the intelligence function is a proactive function, and the counterintelligence function is reactive. The state has delegated some of its law enforcement functions to the private sector, but all of these functions are reactive, law enforcement agencies respond to possible thefts, private executors enforce court decisions that have been made before, and so on. Of all the functions that the state entrusts to private participants, only prosecution attorneys have to take a proactive stance. Part of law enforcement activities that require active initiative is operational and investigative activities. Today, private detective investigative activity, analogous to operational and investigative activities of state law enforcement agencies, is not formally prohibited, but not regulated and absent in the legal field of Ukraine. This, in turn, determines the level of performance of such a function by private entities, including the use of technical support. The possibility of using them as the availability of technical means, the possibility of using them as access to training and advanced training in the use of those means, the possibility of using them as a legal basis for private detectives to use those equipment in their work. It was found that the factors of private detectives' use of technical equipment in their work are: the ability to purchase and / or access to equipment, the ability to use or the ability to learn to use, the legal and legal framework for such use. It was found that the first two factors - the ability to purchase and qualification of use are available in Ukraine or in the CIS. Indeed, in Russia, where private detective work is allowed, and therefore the production of necessary equipment, there are a variety of hardware and software. From the west, where our neighbors are the European Union, where it is also allowed to conduct search activities by private entities, respectively, also equipment available in conditionally free (according to the relevant documents) sale. The problem in Ukraine arises with the third factor - the legal and legislative basis. From the point of view of law, private entities do not have the right to conduct operational and investigative activities, as this violates the rights of citizens. From the point of view of the law, there are a number of articles of criminal law that regulate, including criminal real punishments for subjects of such use, as well as those who dare to buy, sell, manufacture equipment that can be classified as special technical equipment for covert collection. information. Accordingly, the procedure and criteria for determining the equipment by a special technical means have been developed and are in force. It is established that the state of the third factor does not allow the development of private detective work in Ukraine so will be until a truly effective and competent law on private detective work, which would regulate the rights and responsibilities of private detectives and the legal limits within which a private detective could perform his tasks competently and efficiently. The tendencies of law development in the part of the law on private detective activity for the years from 2015 to the present are investigated and described.

Key words: Private detective activity; technical equipment, special technical equipment, private detective, functions; state.

Formulas: 0; fig.: 0; tab.: 0; bibl.: 10.

Постановка проблеми. В Україні можливостей, як за кордоном, для приватний детектив не має таких застосування технічного забезпечення під час

проведення роботи. І справа не в тому, що не вистачає технічних приладів та систем. У першу чергу, це відбувається з причини відсутності правової та законодавчої бази. Реалізуючи своє монопольне право на тимчасове порушення прав громадян «в інтересах національної безпеки, економічного добробуту та прав людини» [1; ст. 32], держава делегує це право спеціальним підрозділам. Тільки Національна поліція, Прикордонна служба та різного призначення спецслужби мають право використовувати спецзасоби відповідно до процедур, що викладені в ЗУ «Про оперативно-розшукову діяльність» [2; ст.7], в Кримінально-процесуальному кодексі України [3, ч.2 ст. 246] та внутрішніх посадових інструкціях [4]. Проведення оперативно розшукової діяльності іншими підрозділами, крім перерахованих в законі – заборонено [2, ст. 5]. Визначення оперативно-розшукової діяльності подано, в тому числі і через поняття «технічні та оперативно-технічні засоби» [2, ст.2]). В свою чергу поняття таких засобів регламентовано наказами СБУ, наприклад, Наказом № 1519/533 від 04.09.2018 [5] та іншими.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Треба зазначити, що проблема потребує подальшої розробки в українському науковому середовищі. Оскільки правова база вузька, а законодавчої бази немає, з ґрунтовних праць можна навести дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук А. Г. Сачаво у 2004 році та С. С. Юрко у 2017 році. Іншими джерелами наукової думки є статті у періодичних наукових виданнях та невеличкі фрагменти у монографіях на інші теми.

Наприклад, колектив авторів в своїй монографії «Детективна діяльність в механізмі запобігання злочинності», що вийшла нещодавно у 2020 році наголошують на тому, що «проблематика правового забезпечення будь-якого виду правової діяльності тісно пов'язана з категорією правового регулювання суспільних відносин...» [6, ст. 73].

Цю думку можна проілюструвати якраз на прикладі динаміки розробки проблеми недержавної правоохоронної діяльності в

Україні. Оскільки спадщина радянської правової думки, вбудована в спадщину радянського тоталітарного буття продовжує тяжіти над умами українських вчених, в цілому ситуацію в проблемному полі точно охарактеризував А. Г. Сачаво ще у 2004 році в своїй дисертаційній роботі. В авторефераті до дисертації він пише: «На основі проведеного аналізу дисертант стверджує, що в Україні з'явилися достатні умови для існування приватних (недержавних) охоронних організацій» [7, ст. 8]. Це було написано після 13 років незалежності та соціально-державних перетворень і, здавалося б, все може початися і розвиватися. Але пройшло ще 13 років від захисту дисертації паном А. Г. Сачаво і новий дисертант С. С. Юрко в своїй дисертації зазначає, що «Слабким місцем в теорії правоохоронної діяльності, ... залишається явна недооцінка ролі та значення недержавних інститутів у забезпеченні правового порядку» [8, ст. 13].

Продовжуючи логічний ланцюжок аналізу можемо зазначити, що всі похідні від рівня розробки і стану недержавної правоохоронної діяльності в країні будуть відповідно на рівні від цього стану. Наприклад, «озброєння технічними засобами» буде знаходитися на тому ж рівні, що і фактор, який їх лімітує. Цю думку також висловлює кандидат юридичних наук, доцент Ю. М. Крамаренко про основні закономірності розвитку технічних засобів. Він пише, що основними принципами розвитку в сфері технічних засобів для правоохоронних органів є такі:

1. Розробка та побудова техзасобів визначається реалізацією специфічних потреб суспільства в правоохоронній сфері.

2. Процес розвитку ТЗ супроводжується постійним удосконаленням методів їх практичного застосування в правоохоронній діяльності.

3. Розвиток системи технічних засобів в правоохоронній діяльності йде по шляху постійного удосконалення та диференціації цих засобів, згідно специфіці практичних задач [9, ст. 13].

Виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми. Актуальність проблеми нелегальної приватної детективної діяльності

дуже велика тому що, якщо ми кажемо, що ми йдемо до європейських цінностей, до поваги до Конституції, до громадянського суспільства, поширення і підсилення місцевого самоврядування в цілому, то ми маємо визнати, що рано чи пізно закон про приватну детективну діяльність буде прийнятий. Так само, як держава поступилася монополією на права захисту підозрюваного приватним адвокатами, так само як приватні охоронні фірми вже забрали на себе левову частку об'єму охорони, держава поступиться правом вести ОРД.

Одна з вагомих причин – держава не в змозі забезпечити виконання ОРД з тим рівнем якості і в тому обсязі, як цього потребує суспільство. Питання в тому, які повноваження нададуть законодавці приватним детективам це завжди питання неоднозначне і його зміст буде час від часу змінюватись. Так чи інакше приватні детективи отримують у свої повноваження проведення слідчих дій, бо ситуація в сфері розкриття, кадрової політики МВС, виконавчої дисципліни і корупції з кожним днем погіршується. Низькі зарплати, низька кваліфікація кадрів, відсутність можливостей для зростання кадрів працівників органів ВС призводить до того, що слідчі зовсім не приділяють уваги цивільним справам, малозначущим справам, безперспективним справам, справам про домашнє насильство тощо. Думаю, що розслідування перерахованих і багатьох інших могли би взяти на себе приватні детективи.

Формулювання цілей статті. Мета опрацювання проблеми – згенерувати ідеї щодо підходів та необхідних заходів для зміни ситуації на краще.

Задачами даної статті є: опис та структуризація тих функцій які виконуються вже приватним сектором в процесі від написання заяви про правопорушення до виконання судового вироку; проаналізувати стан речей в проблемному законодавчому полі, тенденції розвитку законодавчого поля; зробити відповідні висновки відповідно до мети опрацювання проблеми.

Виклад основних положень. Але вже деякий час держава поступається своєю монополією на насильство і про це

свідчать вже давно прийняті закони про охоронну діяльність, про адвокатську діяльність та закон про діяльність приватних виконавців. Отже, бачимо, що держава поступилася монополією правом виконувати судові вироки і легалізувала через законодавство інститут приватних виконавців. Звичайно, що судочинство не може бути приватним, бо конфлікт інтересів приватного судочинства не дозволить якісно, відповідно до законодавства, виконувати функції приватним суддям, і вплив цього конфлікту інтересів буде фатальним для багатьох людей. Але в цій сфері ми маємо дещо прогресивне. Це такі речі, як Третейський суд наприклад, який, як правило, є у Промислово-торгівельних палатах, різні медіаційні та модераційні центри, що мають своїх приватних власників. Ми бачимо, що на етапі судочинства все таки залагодження конфлікту інтересів, принаймні у цивільних справах, може відбуватися за межами судової гілки влади.

Що стосується етапів суб'єктів та методів досудового слідства, то в цьому аспекті є дві сторони. Перша це, так би мовити, розвідувальна діяльність, а друга – контррозвідувальна діяльність, або розшукова діяльність та охоронна діяльність. Держава поступилася приватному сектору правами на охоронну діяльність, але в законодавстві чітко зазначено, що оперативно-розшукову діяльність мають право вести тільки відповідні державні органи [2, ст. 5]. Треба зазначити однак, що ми маємо інститут адвокатури, який супроводжує клієнтів на всіх етапах досудового слідства. Під час відкриття досудового провадження адвокат має контролювати відповідні процедури взаємодії між слідчими органами та своїм клієнтом. Для нашого дослідження дуже важливо, що також адвокат може збирати факти, робити запити, розмовляти зі свідками та іншими учасниками процесу за їх згоди, вивчати фото та відео матеріали та інші матеріали. Тобто з одного боку адвокат виконує частково функції оперативно-розшукової діяльності в рамках дозволеного йому законодавством України, а з іншого, частину функції приватного детектива в сенсі визначення приватної детективної діяльності в останньому проєкті Закону «Про приватну детективну діяльність» від 04.02.2020, де дається визначення приватної детективної

діяльності через відкритий перелік послуг [10, ст. 13].

На жаль, адвокат працює у доволі стислих рамках і окреслений доволі вузьким колом його можливостей відносно отримання інформації більш ефективними методами, ніж звичайний громадянин, відповідно до збереження конституційних прав і свобод людей з якими взаємодіє (заявника, викривача, свідків, звинуваченого, тощо). Таким чином ми бачимо, що майже у всіх сферах держава частково поділилася своєю монопольною функцією на проведення самої по собі ОРД в тому чи іншому вигляді, результатом якої має бути покарання або зняття звинувачень.

Отже, ми бачимо, що держава не легалізувала для приватних служб та інституцій специфічну функцію у тому вигляді і обсязі, що потрібна для якісного виконання цієї функції – проведення ОРД, а саме право порушувати конституційні права громадян через відповідні прийняті парламентом процедури, а саме – через негласні слідчі дії.

З усього наведеного вище витікає, що є зайвим говорити про правову основу та законодавчо-нормативне забезпечення приватної детективної діяльності. По перше, немає основи і забезпечення того, чого юридично не існує. По-друге, тому що право і законодавство не забезпечує приватну детективну діяльність, а забезпечує її відсутність.

Виклад матеріалу дослідження. Було проаналізовано чотири останні законопроекти про приватну детективну діяльність. Принципово вони нічим не відрізняються, лише більшою чи меншою проробкою окремих пунктів та віднесенням різних положень до пунктів під різними номерами. Навпаки, є більше схожого, ніж відмінного. Складається враження, що автори кожного наступного законопроекту використовували попередній як шаблон, змінювали в ньому щось, що їм здавалося доцільним змінити і «запускали» на розгляд Верховної Ради.

На підтвердження цього висновку наводимо результати аналізу чотирьох законопроектів за важливими критеріями. Важливість критеріїв визначаються значущістю для ефективності дії закону. Порівняльна характеристика побудована

таким чином, що до певного пункту (критерію) вказано тільки відмінність від останнього законопроекту в цьому ланцюгу проектів №3010 від 04.02.2020 року будь-якого з законопроектів: №3726 від 2015 року, №3726 станом на 2017 рік, №10024 від 2019 року.

Отже, маємо в наявності суттєві відмінності законопроектів:

1) Стаття 15 проекту 2019 регламентує співробітництво та взаємодію суб'єктів приватної детективної (розшукової) діяльності з правоохоронними органами та органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами. В законі 2020 цього пункту вже немає.

2) Стаття 15 проекту 2017 регламентує співробітництво та взаємодію суб'єктів приватної детективної (розшукової) діяльності з правоохоронними органами та органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами.

3) Стаття 14 проекту 2015 Співробітництво та взаємодія суб'єктів приватної детективної (розшукової) діяльності з правоохоронними органами та органами місцевого самоврядування, юридичними та фізичними особами. Суб'єкти приватної детективної (розшукової) діяльності мають право надавати правоохоронним органам допомогу щодо попередження, виявлення, припинення та розкриття злочинів, переслідування осіб, які їх скоїли, розшуку зниклих осіб, охорони громадського порядку та інші не заборонені законодавством України послуги, у тому числі на договірній основі. В проекті 2020 цього пункту немає.

4) Розділ п'ятий проекту 2015 регламентує придбання, зберігання та застосування спеціальних засобів під час здійснення приватної детективної розшукової діяльності. Назви статей даного розділу: стаття 18 – отримання дозволу на придбання, зберігання і застосування спеціальних засобів; стаття 19 – умови застосування спеціальних засобів; стаття 20 – застосування спеціальних засобів. В проекті 2020 про це не йдеться.

5) В назві проектів 2015, 2017, 2019 років є слово «розшукова». В назві проекту 2020 року це слово відсутнє.

Отже, з наведених відмінностей можна зробити висновок, що загальний напрямок законодавчої думки від старішого

законопроекту 2015 року до нового законопроекту 2020 року поступово звужує повноваження, задачі та права приватних детективів в частині функціональних повноважень, можливостей використання спеціальних засобів та допомоги правоохоронним органам в контролі рівня правопорядку.

Висновки статті. Ми окреслили структуру та перерахували фактори, які дозволять збудувати в Україні інститут приватних детективів як складової громадянського суспільства для захисту прав і свобод громадян, для виявлення та профілактики негативних явищ зокрема, наприклад корупційної складової.

Протиріччя між існуючими технічними можливостями і суспільним запитом на виконання правоохоронної функції, з одного боку, та неадекватністю підходів українських законодавців до створення системи приватного детективного розшуку в цілому і зокрема до законопроекту Про приватну детективну (розшукову) діяльність в умовах відсутності ґрунтовних

розробок в царині українського правової думки в сфері залучення приватного сектору (приватних детективів) до участі в правоохоронній справі в Україні, з іншого боку, потребують нагальної правової та законодавчої структуризації інституту приватної детективної (розшукової) діяльності як цілісної підсистеми правоохоронної діяльності через легалізацію її в правому та законодавчому полі України.

Приватний детектив – це не затребуваний державою значущий ресурс в підтриманні правопорядку, задоволенні потреб громадян у кваліфікованому захисті їх інтересів та потужний прояв громадянського суспільства, який здатен якісно виконувати свої задачі, поставлені суспільством, в тому випадку, коли він обладнаний технічними засобами та його діяльність базується на достатній правовій і законодавчій базі.

Так не може продовжуватись вічно, тому рано чи пізно стан демократії в країні дійде до того, що приватну детективну діяльність буде легалізовано, так як це існує в усіх розвинутих демократіях.

1. Конституція України. Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1996, № 30, ст. 141). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (дата звернення 10. 01.2022)
2. Про оперативно-розшукову діяльність: Закон України від 18.02.1992 року (Відомсті Верховної Ради України (ВВР), 1992, № 22, ст.303). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (дата звернення 10.01.2022)
3. Кримінальний процесуальний кодекс України. (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 2013, № 9-10, № 11-12, № 13, ст.88). URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (дата звернення 10.01.2022)
4. Наказ №114/1042/516/1199/936/1687/5 від 16/11/2012 р. «Про затвердження інструкції «Про організацію проведення негласних слідчих (розшукових) дій та використання їх результатів у кримінальному провадженні». URL: https://minjust.gov.ua/m/str_42544 (дата звернення 10.01.2022)
5. Наказ СБУ № 1519/533 від 04.09.2018 Про затвердження нормативного документа «Технічні засоби для здійснення уповноваженими органами оперативно-розшукових заходів та негласних слідчих (розшукових) дій у телекомунікаційних мережах загального користування України. Загальні технічні вимоги». URL: https://www.sbu.gov.ua/uploads/p_140_70438355.pdf (дата звернення 10.01.2022)
6. Семенішин М.О., Бесчасний В.М., Вітвицький С.С., Бичін С.О Детективна діяльність в механізмі запобігання злочинності. Монографія. ВД Д КОР. Донецьк. 159с.
7. Сачаво А.Г. Адміністративно-правові основи діяльності приватних охоронних структур та їх взаємодія з ОВС України : Автореф. дис. на здобуття. вчен. ступ. к.ю.н. : 12.00.07. Київ. 2004, 33с. URL:https://rusneb.ru/catalog/000200_000018_RU_NLR_bibl_526281/ (дата звернення 10.01.2022)
8. Юрко А.Г. Недержавна охоронна і правоохоронна діяльність в Україні : дис. на здобуття. вчен. ступ. к.ю.н.: 12.00.10. Одеса. 2017. 13 с.
9. Спеціальна техніка в правоохоронній діяльності. Крамеренко Ю.М. Лекційний матеріал. Дніпропетровський державний університет внутрішніх справ. Дніпро. 2019. 20 с.
10. Проект Закону України Про приватну детективну діяльність №3010 від 04.02.2020 р. URL: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=68051 (дата звернення 10.01.2022)

References

1. The Verkhovna Rada of Ukraine (1996), The Constitution of Ukraine, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/254%D0%BA/96-%D0%B2%D1%80#Text> (Accessed 10 January 2022).
2. The Verkhovna Rada of Ukraine (1992), The Law of Ukraine “On Operational and Investigative Activities”, available at: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2135-12#Text> (Accessed 10 January 2022).
3. The Verkhovna Rada of Ukraine (2013), Criminal Procedure Code of Ukraine: available at : <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17#Text> (Accessed 10 January 2022).

4. Security Service of Ukraine (2012), Order №114 / 1042/516/1199/936/1687/5 “About the confirmation of the instructions “On the organization of conducting covert investigations (exploratory investigations) to determine their results in criminal prosecution.”, available at: https://minjust.gov.ua/m/str_42544 (Accessed 10 January 2022)
5. Security Service of Ukraine (2018), Order № 1519/533, “On approval of the normative document "Technical means for the implementation of authorized bodies of operational and investigative measures and covert investigative (investigative) actions in public telecommunications networks of Ukraine. General technical requirements", available at: https://www.sbu.gov.ua/uploads/p_140_70438355.pdf (Accessed 10 January 2022)
6. Semenishin, M.O. Beschasy, V.M. Vitvitsky, S.S. Bychin, S.O. (2020), Detektivna diyalnist v mehanizmi zapobigannya zlochinnosti [Detective activity in the mechanism of crime prevention], Donetsk. Ukraine.
7. Sachavo, A.G., (2004), “Administrative and legal bases of activity of private security structures and their interaction with the police of Ukraine”, Ph.D. Thesis, Management Theory, Administrative law and Proceeding Financial Law, National Academy of Internal Affairs of Ukraine, Kyiv. Ukraine.
8. Yurko SS, (2017), “Non-state security and law enforcement activities in Ukraine”, Abstract of Ph.D. dissertation, Judicial System, Prosecutor`s System and Advocacy, Odessa National Law Akademy, Odessa. Ukraine.
9. Kramerenko U.M, (2019), Specialna tehnik v pravoohohoronniiy diyalnosti [Special equipment in law enforcement], Dnipropetrovsk State University of Internal Affairs. Dnipro. Ukraine.
10. The Verkhovna Rada of Ukraine (2015), Draft Law of Ukraine on Private Detective Activity №3010, available at: http://w1.c1.rada.gov.ua/pls/zweb2/webproc4_1?pf3511=68051 (Accessed 10 January 2022).

Стаття надійшла до редакції 16.01.2022